

61984J0047

DOMSTOLENS DOM (FJERDE AFDELING) AF 21 MAJ 1985. - STATSSEKRETAEREN, FINANSMINISTERIET MOD SCHUL DOUANE-EXPEDITEUR BV. - ANMODNING OM PRAEJUDICIEL AFGOERELSE INDGIVET AF NEDERLANDENES HOGE RAAD. - OMSAETNINGSAFGIFT VED INDFOERSEL AF VARER, SOM LEVERES AF PRIVATPERSONER. - SAG 47/84.

Samling af Afgørelser 1985 side 01491

spansk specialudgave side 00601

svensk specialudgave side 00183

finsk specialudgave side 00193

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

1 . Afgiftsbestemmelser _ harmonisering af lovgivningerne _ omsaetningsafgift _ faelles mervaerdiafgiftssystem _ sjette direktiv _ dobbeltbeskatning i samhandelen inden for Faelllesskabet _ uforenelighed med traktatens artikel 95 _ ophaevelse _ Domstolens opgave indtil der foreligger en lovgivningsloesning

(EOEf-traktaten , art . 95 ; Raadets direktiv 77/388 , art . 2 og 11)

2 . Afgiftsbestemmelser _ harmonisering af lovgivningerne _ omsaetningsafgift _ faelles mervaerdiafgiftssystem _ mervaerdiafgift der opkraeves ved indfoersel fra andre medlemsstater af varer leveret af ikke-afgiftspligtige personer _ beregningsmaade

(EOEf-traktaten , art . 95 ; Raadets direktiv 77/388)

Sammendrag

1 . Anvendelsen i praksis af det faelles mervaerdiafgiftssystem , som er indfoert ved det sjette direktiv , har givet anledning til forskellige tilfaelde af dobbeltbeskatning i samhandelen inden for Faelllesskabet . Selv om indfoerelsen af en ordning , der giver fuldstaendig konkurrenceneutralitet og eventuelt indebaerer fuldstaendig afgiftsfritagelse ved eksport , hvor en vare leveres af en ikke-afgiftspligtig til en privatperson i en anden medlemsstat , er en opgave , der paahviler faelllesskabslovgiver , er traktatens artikel 95 , saa laenge der ikke er indfoert en saadan ordning ,

til hinder for , at en indførende medlemsstat anvender sin momsordning paa indførte varer paa en maade , der principielt strider mod denne bestemmelse . Heraf følger , at der ved opkrævning af importmoms skal tages hensyn til artikel 95 , indtil der foreligger en lovgivningsloesning . Under disse omstaendigheder tilkommer det Domstolen at opstille saadanne retningslinjer , som er forenelige med denne artikel og med det sjette direktivs generelle opbygning samt er tilstraekkeligt enkle til at kunne anvendes paa ensartet maade i alle medlemsstater .

2 . Den merværdiafgift , der opkræves af en medlemsstat ved indførsel af en vare fra en anden medlemsstat , som er leveret af en ikke-afgiftspligtig person , skal , naar denne afgift ikke opkræves ved en privatpersons levering af lignende varer i indførselsmedlemsstaten , beregnes under hensyntagen til den merværdiafgift , der er betalt i udførselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens værdi paa indførselstidspunktet , saaledes , at dette beløb ikke indgaar i beskatningsgrundlaget , og saaledes , at det desuden trækkes fra den merværdiafgift , der skal betales ved indførselen .

Den merværdiafgift , der er betalt i udførselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens værdi paa indførselstidspunktet , svarer til

_ saafremt varens værdi er faldet mellem tidspunktet for den sidste opkrævning af merværdiafgift i udførselsmedlemsstaten og tidspunktet for indførslen : den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten med fradrag af en del svarende til procentsatsen for denne værdiforringelse ,

_saafremt varens værdi er forøget i samme periode : hele den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten .

Dommens præmisser

1 Ved dom af 15 . februar 1984 , indgaaet til Domstolen den 28 . februar s.aa . , har Nederlandenes Hoge Raad i medfør af EOEf-traktatens artikel 177 stillet to praejudicielle spoergsmaal vedroerende fortolkningen af traktatens artikel 95 samt af Raadets sjette direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter _ Det faelles merværdiafgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 , s . 1).

2 Statssekretaeren , finansministeriet , havde indanket den dom , som Gerechtshof Hertogenbosch den 18 . februar 1983 havde afsagt paa grundlag af Domstolens dom af 5 . maj 1982 (Schul , sag 15/81 , Sml . s . 1409) , for Hoge Raad til kassation .

3 Det bemaerkes , at den tvist , der gav anledning til denne dom , vedroerte omsaetningsafgift (herefter benaevnt moms) ved indførsel til Nederlandene af en brugt sports- og lystbaad efter ordre fra en privatperson bosat i Nederlandene og for dennes regning , idet denne havde koebt baaden i Frankrig af en anden privatperson . Ifølge den nationale lovgivning havde de nederlandske skatte- og afgiftsmyndigheder opkrævet merværdiafgift af denne indførsel med 18% af salgsprisen , hvilket er den saedvanlige sats ved erhvervsmaessig levering af varer og tjenesteydelser i indlandet .

4 Efter at have beskrevet det faelles merværdiafgiftssystem i hovedtraek gennemgik Domstolen i dommen af 5 . maj 1982 rækkeviddens af traktatens artikel 95 i forhold til opkrævning af moms ved indførsel af varer hidroerende fra en anden medlemsstat , som leveres til en privatperson af en anden privatperson , naar de af private indførte varer i forvejen er belastet med moms i eksportstaten og ikke fritages i anledning af eksporten . Denne gennemgang foerte Domstolen til det resultat , at artikel 2 , nr . 2 , i sjette direktiv , hvori det hedder , at »indførsel af goder«

paalaegges afgift , skal fortolkes paa en maade , der stemmer overens med traktatens krav , saaledes som de bl.a . fremgaar af dennes artikel 95 .

5 I den naevnte dom blev det kendt for ret , at den moms , som en medlemsstat opkraever ved indfoersel af varer fra en anden medlemsstat , der leveres fra en privatperson , naar en tilsvarende afgift ikke opkraeves ved levering af lignende varer ved en privatperson i den indfoerende medlemsstat , udgoer en intern afgift , som er hoejere end den afgift , der paalaegges lignende indenlandske varer , jfr . traktatens artikel 95 , saafremt der ikke tages hensyn til den residuelle merværdiafgift , der er betalt i den eksporterende medlemsstat , og som stadig udgoer en del af varens vaerdi paa indfoerselstidspunktet .

6 I dommen udtales det herom , at i det omfang en indfoert , af en privat leveret vare , for hvilken afgiften ikke efter reglerne kan godtgoeres i anledning af eksporten , faktisk fortsat ved indfoerslen baerer en del af den i den eksporterende medlemsstat betalte merværdiafgift , skal det merværdiafgiftsbeløb , der opkraeves ved indfoerslen , nedsættes med den residualmoms fra den eksporterende medlemsstat , der stadig udgoer en del af produktets vaerdi paa indfoerselstidspunktet . Det tilføjes , at det beløb , der saaledes skal fradrages , dog ikke kan overstige det momsbeløb , der faktisk er blevet betalt i den eksporterende medlemsstat .

7 Gerechtshof , Hertogenbosch , som herefter fortsatte sagens behandling , konstaterede , at den omtvistede baad , som var bygget i Monaco , var blevet indfoert til Frankrig , og at de franske skatte- og afgiftsmyndigheder paa dette tidspunkt havde opkraevet moms ved indfoerslen . Da baadens vaerdi var angivet til de franske myndigheder til 269 571 FF , androg den franske moms paa 17,6% 47 444,49 FF . Et aar senere blev baaden solgt til en nederlandsk statsborger bosat i Nederlandene til et beløb paa 365 000 FF , hvilket var mere end baadens bruttopris paa det tidspunkt , da den blev indfoert til Frankrig . Den nederlandske momssats var 18% , da baaden blev indfoert til Nederlandene .

8 Paa baggrund af disse omstaendigheder antog Gerechtshof , at den moms , der var betalt i Frankrig , stadig i sin helhed indgik i baadens vaerdi paa det tidspunkt , da denne blev indfoert i Nederlandene , da salget til dette land var sket til en hoejere pris end den vaerdi , der var angivet til de franske afgiftsmyndigheder . Gerechtshof fandt derefter , at paa grundlag af Domstolens dom af 5 . maj 1982 kunne den franske moms og den nederlandske moms ved indfoerslen tilsammen ikke overstige den nederlandske moms , der skulle opkraeves af en lignende baad med samme vaerdi (uden afgift) , som paa nederlandsk omraade blev leveret til en privatperson . Vaerdien ved indfoerslen skulle herved beregnes ved at traekke den faktisk betalte franske afgift fra prisen ved indfoersel til Nederlandene ; paa dette grundlag skulle der beregnes nederlandsk afgift paa 18% , som blev nedsat med den faktisk betalte franske afgift .

9 For Hoge Raad har statssekretaeren gjort gaeldende , at traktatens artikel 95 som fortolket i Domstolens dom af 5 . maj 1982 paalaegger skatte- og afgiftsmyndighederne at traekke den residualmoms , der er opkraevet i udfoerselslandet , og som stadig paahviler varen , fra den moms , der skal betales ved indfoerslen . Denne bestemmelse angaar imidlertid ikke beskatningsgrundlaget , som efter finansministeriets opfattelse kun kan vaere den pris , der er betalt ved indfoerslen , som det fremgaar af saavel den nederlandske lovgivning som af det sjette direktiv (artikel 11 , B , litra a) . Af denne grund har Gerechtshof anvendt en forkert beregningsmetode .

10 Hoge Raad konstaterede , at besvarelsen af det rejste spoergsmaal ahang af fortolkningen af faelleskabsretten , og at der burde stilles praedjudicielle spoergsmaal til Domstolen . Disse spoergsmaal lyder saaledes :

»1) Saafremt en medlemsstat opkraever merværdiafgift (herefter benaevnt moms) ved indfoersel af en vare fra en anden medlemsstat , som er leveret af en ikke-afgiftspligtig (privatperson) , mens denne afgift ikke opkraeves ved en privatpersons levering af tilsvarende

varer i indførselsmedlemsstaten , skal indførselsmedlemsstaten da , for at forhindre , at denne afgift udgør en højere intern afgift , jfr . traktatens artikel 95 , tage hensyn til størrelsen af den moms , der er betalt i den eksporterende medlemsstat , og som stadig udgjorde en del af varens værdi på indførselstidspunktet ,

a) således , at dette beløb ikke indgår i den afgiftspligtige værdi , der lægges til grund ved beregningen af den moms , der skal betales ved indførslen , og endvidere fradrages i den moms , der skal betales ved indførslen , eller

b) således , at det nævnte beløb kun fradrages i den moms , der skal betales ved indførslen?

2)Hvorledes skal i det i nr . 1 beskrevne tilfælde det dér nævnte beløb beregnes?»

11 Det væsentlige i disse spørgsmål er , om den residuelle afgift , der påhviler den indførte vare i tilfælde af salg fra en privatperson til en anden , kun skal tages i betragtning ved beregningen af importmomsen eller også ved fastsættelsen af beskatningsgrundlaget (første spørgsmål). Den nationale domstol spørger endvidere , hvorledes denne residuelle del , der påhviler varen , skal beregnes (andet spørgsmål).

Almene betragtninger

12 Kommissionen har anført , at den retspraksis , der er etableret ved dommen af 5 . maj 1982 , kan give anledning til visse vanskeligheder ved den praktiske anvendelse af momsordningen på indførsel af varer leveret af privatpersoner . I nært samarbejde med medlemsstaternes afgiftsmyndigheder har Kommissionen bestræbt sig på at finde løsninger i form af lovgivning for visse praktiske problemer . På grundlag af dette arbejde har den udarbejdet et forslag til et nyt direktiv , som er forelagt Rådet den 23 . juli 1984 (Forslag til Rådets sekstende direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter _ Det fælles merværdiafgiftssystem : en fælles ordning for visse goder , der definitivt er belastet med merværdiafgift , og som en endelig forbruger i en medlemsstat indfører fra en anden medlemsstat , EFT C 226 , s . 2).

13 De praktiske problemer , der må løses , er bl.a . , hvordan der skal tages hensyn til den moms , der er betalt i en anden medlemsstat , uden at indførselsmedlemsstaten lider et afgiftstab , hvordan det residuelle afgiftsbeløb , der indgår i koopsprisen , skal beregnes , hvordan myndighederne i en indførselsmedlemsstat kan være underrettet om , hvilke momssatser , der gælder på tidspunktet for det første køb i indførsels landet , hvordan den residuelle afgift , der indgår i salgsprisen , skal beregnes , når der har fundet forskellige transaktioner sted i tre eller fire forskellige medlemsstater , hvordan bevisproblemerne skal løses , hvad der gælder , når prisen for varen som brugt er højere end prisen for varen som ny , og endelig om der skal ske afgiftsfritagelse .

14 Kommissionen er på grundlag af det arbejde og de samråd , som har fundet sted , nået til det resultat , at den eneste fremgangsmaade , der er i overensstemmelse med ånden i dommen af 5 . maj 1982 , er at forpligte indførselsmedlemsstaten til at tilbagebetale eksportøren den residuelle afgift , der endnu påhviler varen , således at importmomsen kan opkræves på basis af det beløb , der er lagt til grund for tilbagebetalingen . Dette gælder dog ikke , når den pågældende vares værdi er steget , idet man her må vælge en anden løsning . Kommissionen er her af den opfattelse , at man ikke skal tilbagebetale nogen moms ved indførslen , men at man ved indførslen blot skal opkræve moms af forskellen mellem vares brugtpris og nypris . Disse løsninger kan imidlertid kun gennemføres ad lovgivningsvejen , nemlig ved ændring af de nationale love om importmoms , og på basis af et nyt direktiv fra Rådet .

15 Det bemaerkes herved , at anvendelsen i praksis af det faelles merværdiafgiftssystem , som det er indført ved det sjette direktiv , har givet anledning til forskellige tilfælde af dobbeltbeskatning i samhandelen inden for Fællesskabet , saaledes som det illustreres af den foreliggende sag . Saaledes vil en anvendelse af det sjette direktivs artikler 2 og 11 uden hensyntagen til den betydning , som principperne i traktatens artikel 95 har for opkrævningen af momsen , have den følge , at en vare , leveret af en ikke-afgiftspligtig til en privatperson bosat i en anden medlemsstat , pålægges moms ved indførslen til fuld sats , skønt varen stadig bærer en del af den moms , der er betalt i udførselsmedlemsstaten .

16 I dommen af 5 . maj 1982 er det allerede statueret , at selv om indførelsen af en ordning , der giver fuldstændig konkurrenceneutralitet og indebærer fuldstændig afgiftsfritagelse ved eksport , er en opgave , der påhviler fællesskabslovgiveren , er traktatens artikel 95 , så længe der ikke er indført en sådan ordning , til hinder for , at en indførende medlemsstat anvender sin momsordning på indførte varer på en måde , der principielt strider mod denne bestemmelse .

17 Det følger heraf , at der ved opkrævning af importmoms skal tages hensyn til traktatens artikel 95 , indtil der foreligger en lovgivningsløsning . Under disse omstændigheder tilkommer det Domstolen at opstille sådanne retningslinjer , som er forenelige med traktatens artikel 95 , som er i overensstemmelse med det sjette direktivs generelle opbygning , og som er tilstrækkeligt enkle til at kunne anvendes på ensartet måde i alle medlemsstater .

Beskatningsgrundlaget (første spørgsmål)

18 I sit indlæg har den nederlandske regering anført , at importmomsen beregnes af varens værdi på tidspunktet for dens indførsel , og at denne værdi omfatter alle tidligere betalte afgifter , herunder moms . Den har tilføjet , at de samme regler anvendes på køb i indlandet , idet transaktioner mellem privatpersoner og afgiftspligtige vedrørende brugte varer pålægges moms beregnet på grundlag af købsprisen inklusive alle afgifter .

19 Ifølge den franske regering fremgår det af de almindelige regler for anvendelse af moms , at beskatningsgrundlaget kun kan forstås som en værdi uden afgift . Det eneste spørgsmål er altså , om den moms , der tidligere er betalt i en anden medlemsstat , af afgiftsmyndighederne kan anses for en afgift , som stadig belaster varen , men dette spørgsmål er blevet besvaret bekræftende i dommen af 5 . maj 1982 .

20 Den toldspeditør , som har indført den omhandlede baad , og Kommissionen er af den opfattelse , at den nævnte dom er baseret på en sammenligning af den situation , der foreligger , når en vare indføres af en privatperson , med den situation , hvor en vare fremstilles og bringes i omsætning i indførselsmedlemsstaten og derefter købes af en privatperson . Denne sammenligning indebærer , at beskatningsgrundlaget er det samme i de to tilfælde , altså en værdi uden afgift .

21 Domstolen har i den nævnte dom antaget , at forbudet i artikel 95 ikke overholdes , når indførte varer kan pålægges den moms , der pålægges lignende indenlandske varer , uden at den moms , hvormed importvaren stadig på indførselstidspunktet er belastet , tillægges nogen betydning . Det følger heraf , at denne del af momsen ikke indgår i den afgiftspligtige værdi , som importmomsen beregnes af , da tilsvarende indenlandske varers afgiftspligtige værdi ligeledes er en værdi uden afgift .

22 Dette resultat indebærer , som den nationale domstol har anført i sit første spørgsmål under punkt a , at den residualmoms , som stadig udgør en del af varens værdi , ikke indgår i den afgiftspligtige værdi , der lægges til grund ved beregningen af importmomsen , og at den endvidere skal fradrages i importmomsen .

23 Det foerste spoergsmaal vil derfor vaere at besvare saaledes , at den mervaerdiavgift , der opkraeves af en medlemsstat ved indfoersel af en vare fra en anden medlemsstat , som er leveret af en ikke-afgiftspligtig person , naar denne afgift ikke opkraeves ved en privatpersons levering af lignende varer i indfoerselsmedlemsstaten , skal beregnes under hensyntagen til den mervaerdiavgift , der er betalt i udfoerselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens vaerdi paa indfoerselstidspunktet , saaledes at dette beloeb ikke indgaar i den afgiftspligtige vaerdi , og saaledes , at det desuden traekkes fra den mervaerdiavgift , der skal betales ved indfoerslen .

Den residualmoms , der belaster varen (andet spoergsmaal)

24 Det andet spoergsmaal angaar beregningen af den resterende del af momsen fra udfoerselsmedlemsstaten , som stadig udgoer en del af varens vaerdi paa indfoerselstidspunktet .

25 I dommen af 5 . maj 1982 blev det praeciseret , at denne resterende del ikke kan vaere hoejere end den moms , der faktisk er betalt i udfoerselsmedlemsstaten . Gerechtshof har paa grundlag af denne praecisering antaget , at saafremt varens vaerdi stiger mellem tidspunktet for den seneste opkraevning af moms i udfoerselslandet og tidspunktet for indfoerslen , svarer den resterende del af afgiften , der stadig udgoer en del af varens vaerdi , til den moms , der faktisk er betalt i udfoerselslandet .

26 Den nederlandske og den franske regering er af den opfattelse , at den moms , der er opkraevet i udfoerselsstaten , ikke kan anses for fuldt ud at indgaa i varens vaerdi , da denne i mellemtiden er blevet en brugt vare . Efter deres opfattelse maa man derfor antage , at den residuelle del , der omtales i dommen af 5 . maj 1982 , kun skal forstaas som den del af den moms , der er opkraevet i udfoerselsstaten , som ikke kan antages at svare til en brug af varen i denne stat .

27 Derfor har de to regeringer foreslaaet anvendelse af en regel om afskrivning af den afgift , der er opkraevet i udfoerselsstaten . En afskrivning i forhold til den importerede vares levetid er efter deres opfattelse dog for usikker til at kunne accepteres i betragtning af de her eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne og de forskellige erhvervsgrene , og man kunne derfor tage udgangspunkt i et system som det , der er fastsat i artikel 20 , stk . 2 , i det sjette direktiv for berigtigelse af fradragene for investeringsgoder , som er blevet overdraget efter at vaere blevet brugt . Et saadant system indebaerer en afskrivning over en periode paa fem aar og har foelgelig som resultat , at den residualmoms , som indgaar i den indfoerte vares vaerdi , svarer til den afgift , der faktisk er betalt i udfoerselsmedlemsstaten med fradrag af en femtedel for hvert kalenderaar eller del af et kalenderaar , som er forloebet siden datoen for denne betaling .

28 Kommissionen har modsat sig dette synspunkt . Den har gjort gaeldende , at den foreslaaede metode beregner residualmomsen ud fra forud givne og faste stoeerrelser , mens det sjette direktiv er baseret paa det princip , at moms ved indfoersel paalaegges den faktiske pris ved indfoerslen . Desuden repraesenterer de investeringsgoder , der omhandles i det sjette direktivs artikel 20 , et saertilfaelde , som paa ingen maade kan sammenlignes med brugte varer , der indfoeres af en privatperson .

29 Efter Schul ' s opfattelse vil afskrivning af den afgift , der er betalt i udfoerselslandet , i de fleste tilfaelde komme til udtryk i et fald i varens vaerdi . Derfor boer beregningen af den residuelle afgift ske paa grundlag af den momsprocent , der er anvendt i udfoerselsmedlemsstaten , idet beloebet dog ikke maa blive hoejere end det beloeb , der faktisk er betalt i denne stat . Saafremt varens vaerdi foroeges , svarer den residuelle del af afgiften altsaa til det faktisk betalte beloeb , hvilket Gerechtshof allerede havde antaget i sin dom af 18 . februar 1983 .

30 Herefter har Kommissionen under retsmoedet tilsluttet sig denne opfattelse .

31 Efter at have afvejet argumenterne for og imod er Domstolen kommet til samme resultat . En saadan ordning med faste stoeerrelser , som den nederlandske og den franske regering har foreslaaet , har den ulempe , at den afviger for meget fra ordningen i det sjette direktiv til , at den kan udvikles ved domstolsfortolkning . Den af Gerechtshof anvendte metode ligger , uanset hvilke reelle fordele den maatte have , taet op ad denne ordning , samtidig med at den er praktisk anvendelig og i overensstemmelse med traktatens artikel 95 .

32 Metoden er ogsaa i overensstemmelse med den fortolkning , som i dommen af 5 . maj 1982 er givet af traktatens artikel 95 og af det sjette direktiv . Den kan anvendes af afgiftsmyndighederne uden store praktiske vanskeligheder , fordi den residualmoms , der i tilfaelde af et fald i varens vaerdi stadig indgaar i denne vaerdi , paa indfoerselstidspunktet beregnes ved at nedsaette den moms , der faktisk er betalt i udfoerselsmedlemsstaten , med en del svarende til den konstaterede procentvise vaerdiforringelse , mens residualmomsen , saafremt varens vaerdi er foroeget , simpelt hen svarer til den faktisk betalte afgift .

33 Herved bemaerkes , som det allerede er statueret i dommen af 5 . maj 1982 , at det paahviler importøren at bevise de forhold , der bevirker , at den moms , som er betalt i udfoerselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens vaerdi paa tidspunktet for dens indfoersel , skal tages i betragtning .

34 Det foelger heraf , at den merværdiafgift , der er betalt i udfoerselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens vaerdi paa indfoerselstidspunktet , svarer til :

_ saafremt varens vaerdi er faldet mellem tidspunktet for den sidste opkraevning af merværdiafgift i udfoerselsmedlemsstaten og i indfoerselsmedlemsstaten : den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udfoerselsmedlemsstaten med fradrag af en del svarende til procentsatsen for denne vaerdiforringelse ;

_ saafremt varens vaerdi er foroeget i samme periode : hele den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udfoerselsmedlemsstaten .

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

35 De udgifter , der er afholdt af kongeriget Nederlandenes regering , Den franske Republiks regering og Kommissionen for De europæiske Faellesskaber , som har afgivet indlaeg for Domstolen , kan ikke godtgoeres . Da sagens behandling i forhold til parterne i hovedsagen udgoer et led i den sag , der verserer for den nationale domstol , tilkommer det denne at traeffe afgørelse om sagens omkostninger .

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

kender

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

vedroerende de spoergsmaal , som er forelagt den af Nederlandenes Hoge Raad ved dom af 15 . februar 1984 , for ret :

1) Den merværdiafgift , der opkræves af en medlemsstat ved indførsel af en vare fra en anden medlemsstat , som er leveret af en ikke-afgiftspligtig person , skal , naar denne afgift ikke opkræves ved en privatpersons levering af lignende varer i indførselsmedlemsstaten , beregnes under hensyntagen til den merværdiafgift , der er betalt i udførselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens værdi paa indførselstidspunktet , saaledes , at dette beløb ikke indgaar i beskatningsgrundlaget , og saaledes , at det desuden trækkes fra den merværdiafgift , der skal betales ved indførselen .

2) Den merværdiafgift , der er betalt i udførselsmedlemsstaten , og som stadig udgoer en del af varens værdi paa indførselstidspunktet , svarer til :

_ saafremt varens værdi er faldet mellem tidspunktet for den sidste opkrævning af merværdiafgift i udførselsmedlemsstaten og i indførselsmedlemsstaten : den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten med fradrag af en del svarende til procentsatsen for denne værdiforringelse ,

_ saafremt varens værdi er forøget i samme periode : hele den merværdiafgift , der faktisk er betalt i udførselsmedlemsstaten .